

J. N. Hansen: Jeg foreslaaer, at nærværende Lovudkast henvises til det samme Udvalg; hvortil de to foregaaende Sager ere henvisste.

Uden Forhandling vedtoges J. N. Hansens ovenstaaende Forslag eenstemmig med 59 Stemmer.

Formanden: Da Krigsministeren ikke i Diebliffet er tilstede, men jeg dog antager, at han strax vil være her, vil jeg ansee det for rigtigst at vente, til han kommer, før vi gaae til den næste Sag paa Dagsordenen.

Efter et kort Dphold bemærkede

Formanden: Da Krigsministeren nu er kommen tilstede, kunne vi fortsætte Behandlingen af de paa Dagsordenen opførte Sager.

Man gif altsaa over til:

Første Behandling af: „Udkast til Lov om Felttillæg, Cantonnements-tillæg og Diæter m. v. ved Hæren.“

(Lovudkastet findes i Tillæg A. Sp. 1777 ff.)

Schønhenner: Det tør vel ansees for sikkert, at denne Sag ligesom de øvrige Lønningslove vil blive henvisst til et Udvalg, og jeg mener, at det maa være en Opgave for dette Udvalg at søge at bringe saa nær, som Forholdene tillade det, en Overensstemmelse tilveie mellem Felttillæget for Hæren og Sotillæget for Flaaden. Efterat Lønningslovene for Hæren og Flaaden i de foregaaende Sæstioner ere vedtagne og bragte i næste Overensstemmelse, synes det at ligge meget nær, at det samme burde være Tilfældet med Tillægene under Udcommando, og jeg maa tilstaae, at det vel kan vække nogen Forundring, at der ikke finder en større Harmoni Sted mellem de to herhen hørende Lovforslag, end Tilfældet er. Betragter jeg nu for det Første de Felttillæg, der ere foreslaaede for Hærens Officerer, og sammenligner dem med Sotillæget for Flaadens Officerer, saa troer jeg, at der

med Hensyn til Størrelsen af selve Tillæget ikke er nogen meget stor Forskjel tilstede, naar man seer hen til, at der er tilstaaet Flaadens Officerer et Tillæg til deres Underhold, medens der gives Hærens Officerer et Feltudrustningstillæg, som ikke findes for Flaadens Officerer. Denne Feltudrustningshjælp er imidlertid en Forskjellighed, som det forekommer mig ikke nødvendigvis burde være tilstede. I sig selv er det jo vistnok meget rigtigst, at der tilstaaes Officererne en saadan Hjælp til deres Udrustning, til at bestribe de fornødne Udgifter i denne Anledning, men naar man vil gjøre det til en Deel af Lønningen, saa er der jo ikke mere Grund til at fastsætte dette for den ene Waabenart end for den anden. Søvrigt er det jo ganske vist, at Forholdene medføre, at det er temmelig vanskeligt at trække en absolut Parallel for Officerernes Bedkommende i de to Waaben. Jeg troer, at dette meget lettere lader sig gjøre for Underclasserens Bedkommende, og her er der en Forskjellighed tilstede, som jeg ikke anseer for nødvendig. Jeg skal for det Første blot bemærke, at der i nærværende Lovforslag slet Intet findes om, at Brødtillæg og Brødration bortfalde for disse under Udcommando, og dette finder vistnok heller ikke nogen Begrundelse i Lønningsloven, men det er imidlertid foreslaaget for Flaadens Underofficerer, og der er altsaa her strax en Forskjellighed tilstede. Der er her foreslaaget for Læger, Dyrslæger, Haandværkere og Spillemand et betydeligt højere Felttillæg end for de øvrige Personer i Hæren. Der er henvisst til, at Grunden hertil er, at disse Mænd ville blive revne ud af deres private Virksomhed, naar de udcommanderes, og at det altsaa er nødvendigt at give dem en Godtgjørelse herfor. Dette er vistnok fuldkommen begrundet med Hensyn til Læger og Dyrslæger, som unægtelig under almindelige Forhold ere saa lavt lønede, at det ikke kan undgaaes, at de maae søge en Deel af deres Erhverv ved privat Virksomhed. Hvad derimod Haandværkerne angaaer, saa ere de jo under almindelige Forhold lønede som Underofficerer. Det forekommer mig, at de derved maae være saaledes aflagte, at de ikke nødvendig for deres Livsophold maae være henvisste